

اینجا ناخنک موقوف نیست!

بچه که بودیم، یک وقت هایی دستان ما را خارج می‌شد. مثلا اگر سیب زمینی‌های سرخ کرده را روی کابینت می دیدیم، ناخودآگاه دستان می‌رفت به سمتشان تا حالا که بخت به ما رو کرده و مادر بزرگوار یادش رفته است سیب زمینی‌ها را در حفره ها و دخمه‌های آشپزخانه پنهان کند، ناخنکی بزنیم و چیزی کاسب شویم. اما امان از چشم‌های تیزبین مادر جان که مثل عقاب خودش را می‌رساند بالای سر مان و ضربه‌ای محکم می‌زد پشت دستان و می‌گفت: «برندار! کمه!» واقعا هنوز که هنوز است این سؤال در ذهن ما دهه‌شصتی‌ها مطرح است که چرا همیشه سیب زمینی کم بود؟! چرا هیچ وقت اضافه یا حتی به اندازه نبود که بشود با خیال آسوده به آن ناخنک زد؟! واقعا چرا!؟

از دیگر موقعیت‌هایی که دستان از مغز مان فر مان نمی‌گرفت، رو به‌رو شدن با ظرف شیرینی یا شکلات

ساده اما پر برکت

در ماه مبارک رمضان، مساجد شهر

با سفره‌های افطاری ساده میزبان روزه‌داران هستند

گروه جامعه

گزارش روز

فضیلت و ثواب افطاری دادن بر کسی پوشیده نیست و کمتر کسی است که نداند این امر آن قدر مهم و ارزشمند است که در احادیث، انجام آن ولو با خرما بسیار سفارش شده است، اما ساده بودن افطاری و دلیل تأکید بر آن شاید چندان که باید شناخته شده نباشد. در حالی که گسترش سنت افطاری‌های ساده در مساجد و خیابان‌ها از توصیه‌های مستمر بزرگان و علما در باره ماه مبارک رمضان است تا ضمن جلوگیری از اسراف، بهانه‌ای برای تقویت تعاون، خیر خواهی و نزدیکی روحی به فقر و مستمندان و در واقع ادای حق ماه رمضان باشد که در نهایت سبب طهارت نفس انسان می‌شود. رهبر معظم انقلاب در ۲۹ شهریور ۱۳۸۷ درباره اهمیت اطعام و افطاری ساده در ماه مبارک رمضان می‌فرماید: «این افطاری‌هایی که در شهرهای مختلف انسان می‌شنود که افراد خیر در مساجد، در معابر عمومی جمع می‌شوند، افطاری فراهم می‌کنند، مردم افطار می‌کنند، کارهای بسیار خوبی است، مایه صفا و صمیمیت و نزدیکی و در واقع حق ماه رمضان را ادا کردن است که یکی از حقوق ماه رمضان، همین نیکی به برادران، همراهی با نزدیکان، با برادران مسلمان و کمک به یکدیگر است.» در گزارش پیش‌رو به چند مسجد که مروج این سنت حسنه هستند، سر زده ایم تا بیشتر با حال و هوا و برکات سفره‌های ساده افطاری آشنا شویم.

حذف تجملات، افزایش معنویت

● میزبانی از روزه‌داران

مسجد قائمیه مشهد جزو مساجد فعال در پهنه شهید سراپی مشهد است. این مسجد از مکان‌های بهره‌مند از سفره‌های ساده و پرمهر

افطاری است که هر شب با پنیر،

سبزی، خرما و سوپ (یا آش) از بیش

از دویست روزه‌دار پذیرایی می‌کند.

وارد که می‌شوم، دیگ افطاری

در حیات کوچک مسجد خودنمایی

می‌کند. داخل مسجد هم خانم‌ها

با کمک هم مشغول پهن کردن سفره

هستند و در قسمت برادران، مراسم

جزه‌خوانی در حال برگزاری است.

فضای مسقف مسجد نسبت به حیات

خیلی بزرگ‌تر نیست. اما بدون محدودیت پذیرایی

عموم روزه‌داران و نمازگزاران برای افطار است.

حجت الاسلام والمسلمین رضایی، امام جماعت

مسجد، می‌گوید: «اکنون بیش از ۱۰ سال است

که این مسجد با توجه به ثواب افطاری دادن،

آن هم در منطقه‌ای نسبتا محروم، میزبان

نمازگزاران و روزه‌داران است. هزینه افطاری

را خیران و گاهی خود مردم تأمین می‌کنند.

هیئت امنای خریده‌ها را انجام می‌دهد و هر شب

پس از افطار، مواد لازم برای افطاری روز بعد را هم

می‌گذارند. از ساعت ۹ صبح روز بعد، خانم‌ها

می‌آیند برای پاک کردن سبزی و بارگذاشتن

غذا که تا ساعت ۵ عصر آماده می‌شود. بعد هم

جوانان و نوجوانان برای کمک به توزیع، جمع‌آوری

و شست‌وشو از راه می‌رسند.»

● معنویت افطاری ساده بیشتر است

او سالم، مقرون به صرفه، ساده و متبرک بودن غذا

را از مزایای افطاری مساجد بیان و اظهار می‌کند:

«این گونه افطاری‌ها گذشته از ثواب بسیار، بدون

بود. اگر به مغازه قنادی می‌رفتیم که دیگر حقیقتا کارزار سنجش تقوا و خودداری بود! مادر جان و پدر جان چنان تدابیر امنیتی شدیدی به کار می‌بستند که مبادا دست‌های کوچک ما به سمتی کج شود. حق هم داشتند بنده‌های خدا، چون بحث حلال و حرام بود.

حالا اما یک قناد با مردم در گرگان پیدا شده است که احساس هم ذات‌پنداری قوی‌ای با کودکان

دارد. گمان کنم خودش از همان دهه‌شصتی‌های

رنج کشیده باشد. شاید هم در دسته پدر و مادرهای

سینه‌سوخته‌ای بوده است که وقتی به قنادی

می‌رفتند، مدام باید حواسشان به اطفالشان می‌بود

و کلا تمرکزشان را از دست می‌دادند و آخرش هم

به جای ناپلئونی، شیرینی‌زبان می‌خردند.

خلاصه که خیلی مردی آقای قناد باشی! دعای خیر

کودکان بدرقه راه‌توست.

سفره‌های آشتی‌کنان

● کرونا هم توانست افطاری ساده را تعطیل کند

مسجد برکت امام حسن^(ع) واقع در محله شهید

قربانی مشهد، از دیگر مساجد مقید به سنت

افطاری ساده است که حتی در دوران شیوع

کرونا نیز این کار ارزشمند را تعطیل نکرد و افطاری

را به صورت بسته‌بندی در اختیار نمازگزاران قرار

می‌داد. به گفته حجت الاسلام والمسلمین مجید

رسولی، امام جماعت مسجد، پنج شش سالی

می‌شود که این مسجد با چای و خرما، پنیر، سبزی

و سوپ افتخار میزبانی از روزه‌داران را دارد: «هر

شب حدود ۲۵۰ تا ۳۰۰ نفر پذیرایی

می‌شوند که این تعداد به مرور رو

به افزایش است. حتی اگر خانواده‌ها

میهمان هم داشته باشند، همه باهم

به افطاری مسجد می‌آیند. هزینه

افطاری هر شب یک و نیم میلیون

تومان است که بیشتر مردم و گاهی

خیران آن را تأمین می‌کنند. همین

چند شش پیش جوانی که شاید

در نگاه اول به ظاهرش نمی‌خورد

و دستانش کاملا خال کوبی بود، گفت

افطاری شب ولادت امام حسن^(ع)

با من.»

● اینجا صفای دیگری دارد

امام جماعت مسجد که بین نمازها با هنگام تفسیر

قرآن همواره از اهمیت و برکات افطاری ساده

صحبت و مردم را به ترویج این سنت حسنه تشویق

می‌کند، معتقد است: «با وضعیت کنونی که مردم

در تنگنای اقتصادی هستند، به‌ویژه در این محله

که وقتی سرکشی می‌کنیم، می‌بینیم بیشتر اهالی

سرپرستان خانواده، بیکار یا بسیار کم درآمد

هستند و برخی حتی اجاق گاز یا فرش ندارند،

افطاری ساده بهترین راهکار است تا بدون فشار

مالی، خانواده‌ها بتوانند از ثواب افطاری دادن

بهره‌مند شوند. در این سال‌ها از نزدیک دیده‌ایم

افراد را که با حضور در افطاری مسجد، باورشان

شده است که با همین وضعیت اقتصادی نیز

می‌شود افطاری داد و از ثواب و فضیلت آن محروم

نماند. کسانی بودند که اوایل می‌گفتند نماز را

در مسجد می‌خوانیم و برای افطار به خانه می‌رویم.

می‌پرسیدم با وجود افطاری مسجد چه اصراری

به خانه رفتن دارید؟ می‌گفتند چون آنجا سفره

متنوع است و چند مدل غذا فراهم. اما چند شب

با شوخی و مزاح از آن‌ها خواستم در مسجد دور

هم افطار کنیم و حالا به جایی رسیده‌اند که همراه

خانواده پای ثابت افطاری مسجد شده‌اند و وقتی

می‌پرسم چرا دیگر در خانه افطار نمی‌کنید،

می‌گویند اینجا صفا و صمیمیتش بیشتر

است.»

مانع دست زدن کودکان نشوید

نوش جونشون

گزارش

گروه جهادی «شهید زوار» در ۲سال

بیش از ۱۰۰۰ بیمار محروم را درمان کرده‌است

میزبانی پزشکان از بیماران بی بضاعت

زهرا شریعتی | در هیا‌هوی

خاص ن‌سوروز، سال جدید،

دیدوبازدیدها، سفرها و تفریح‌ها

و... برخی مشاغل مانند پلیس،

کادر درمان، آتش‌نشانی و...

تعطیلی ندارند و فارغ از شور

و هیجان این روزها، همچنان

مشغول خدمت‌اند. اما برخی

دیگر هم هستند که داوطلبانه

وبدون هیچ الزامی از همه چیز

دل‌کنده و با زبان‌روژه در سخت‌ترین اوضاع خودشان راوقف

خدمت به مردم کرده‌اند. آن‌هم خدمتی که با وجود نیاز فراوان

محرومان، میان امور جهادی باخبریه کمتر دیده می‌شود، یعنی

خدمات پزشکی و دندان‌پزشکی. البته خدمت‌رسانی‌شان محدود

به این ایام نبوده‌است و طی سال استمرار دارد. برای آشنایی بیشتر

با جندوچون کارشان، با مسئول و برخی اعضای گروه گفت‌وگو

کرده‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

● ویزیت و درمان بیش از ۱۰۰۰ نیازمند

محمد زهانی، مسئول گروه جهادی شهید زوار، پیش از تشکیل

این گروه با گروه‌های جهادی مختلفی همکاری می‌کرد، اما

با مشاهده کمبود خدمات پزشکی جهادی نسبت به سایر خدمات،

تصمیم می‌گیرد خودش گروهی جهادی در این زمینه راه‌اندازی

کند: «با توجه به سابقه خدمت در دارالشفای حضرت، با پزشکان

و پرستاران زیادی آشنا بودم. به همین دلیل گروه زودتر از زمان

تصور و از دو سال پیش پا گرفت. هسته اولیه آن را پانزده نفر تشکیل

می‌دهند و شصت پزشک با تخصص‌های مختلف نیز با ما همکاری

می‌کنند. پیش از حضور گروه پزشکی، خودمان با کمک بسیج

محل‌ات و خیریه‌ها با اعضای شورای اسلامی شهر و دهیاری‌ها،

افراد نیازمند را شناسایی می‌کنیم. تاکنون در مناطق مختلف

حاشیه شهر از گلشهر، پنجتن، التیمور و تنوس گرفته تا روستاهای

اطراف مشهد مانند دهرسرخ، تبادکان و هندل‌آباد، به بیش از هزار

نفر خدمت‌رسانی کرده‌ایم که در این میان بسیج ناحیه میثم، بسیج

جامعه پزشکی، کانون شهرک دانش و سلامت و دکتر ایوب توکلیان

و سید مجتبی حسینی ما را همراهی کرده‌اند.»

زهانی، ویزیت، ارائه دارو، تزریقات و دندان‌پزشکی را از جمله

خدمات گروه معرفی می‌کند و می‌گوید: «مدت حضورمان در هر

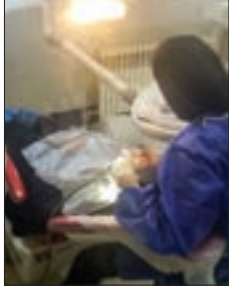
منطقه را در ورهله اول، تعداد روزهای تعطیل تعیین می‌کند و پس

از آن امکان‌ات، مواد و وسایل لازم و بودجه تأمین‌شده از خیران.

البته برخی تجهیزات را خودمان داریم و بخشی را هم بسیج کانون

سلامت دانشگاه علوم پزشکی در اختیارمان می‌گذارد.»

● آمادگی برای زیرپوشش قرار دادن دانش‌آموزان بی‌بضاعت

او با اشاره به برگزاری اولین

اردوی دندان‌پزشکی گروه

در روزهای پایانی سال گذشته،

اضافه می‌کند: «در بهمن

و اسفند سال گذشته بیش

از چهارصد دانش‌آموز نیازمند

در مدارس مشهد شناسایی

و ویزیت شدند که برای درمانشان

گروه دندان‌پزشکی از چهارم

تا سیزدهم فروردین امسال

در درمان‌نگاه فرهنگیان مستقر شد و خدمات لازم را ارائه کرد.

در صورت همکاری آموزش و پرورش، ما آمادگی داریم جمعه‌هر هفته

در این درمان‌گاه به دانش‌آموزان بی‌بضاعت خدمت‌رسانی کنیم.»

مسئول گروه شهید زوار که به اتفاق همسر و پسرش مشغول خدمت

هستند، درباره دشواری‌های کار می‌گوید: «گذشته از جذب خیران

و تأمین منابع مالی که گاه تا آخرین لحظات دستان خالی

می‌ماند، بیشتر سختی کار مربوط به گروه پزشکی است که با اینکه

در مطب یا مراکز درمانی، درمانی محدود تعداد مشخصی بیمار

را می‌پذیرند، اینجا بازبان روزه‌و بدون استراحت دست‌کم به ۱۰ بیمار

در روز خدمت‌رسانی می‌کنند.»

● مهم‌تر از درآمد، رفع درد و رنج‌بندگان خداست

دکتر آمنه موسوی از اعضای دندان‌پزشک گروه جهادی شهید

زوار است که بیش از یک‌دهه سابقه همکاری با گروه‌های جهادی

دارد. او معتقد است: «چون برای اهدافی والا به اینجا آمده‌ایم، بادل

و جان سختی‌ها را می‌پذیریم تا بتوانیم درد بندگان خدا را مداوا

کنیم و این از کسب درآمد و مسائل مادی برایم مهم‌تر است. همیشه

وقتی از اردوی جهادی برمی‌گردم، حس خیلی خوبی دارم، مانند

اینکه از زیارت عتبات عالیات برگشته‌ام.»

● کار با عشق و علاقه خستگی ندارد

دکتر باقر رضایی از دیگر دندان‌پزشکان خادم گروه‌های جهادی نیز

که شش‌هفت سالی می‌شود از موکب امام رضا^(ع) در مسیر پیاده‌روی

اربعمین (موقعیت شهید مدافع حرم، محمدی مطلق) تا مناطق

محروم مشهد به‌دائران و محرومان خدمت‌واز هر فرصتی در این راستا

استفاده می‌کند. بر این باور است که: «هر کاری که انسان باعلاقه

انجام دهد، خستگی ندارد و آنجا که کار جهادی را با عشق و علاقه

فراوان انجام می‌دهم، فشار کار برایم معنا ندارد و همه دغدغه‌ها این

است که خدمت بیشتری ارائه کنم. در خدمتگزاری آستان مقدس

رضوی نیز همین‌طور است، چون از سر عشق و ارادت انجام می‌دهم،

شب‌هایی که شلوغ‌تر و کار بیشتر است، وقتی به منزل می‌رسم،

از بس سرحال هستم، همسرم فکر می‌کند سر خدمت نبوده‌ام.»

● مادیات، همه زندگی نیست

او لحظه لحظه خدمت به ویژه

لیخنند رضایت و دعای بیماران

پس از درمان رازبیا و خاطره‌انگیز

توصیف و از همکاریانش دعوت

می‌کند به‌هر شکلی که می‌توانند

در کاهش رنج نیازمندان مشارکت

کنند. او از کنش‌ها و سرزنش‌های

احتمالی همکاران که می‌پرسم،

پاسخ می‌دهد: «گاهی عده‌ای

از همکاران می‌گویند چرا زمانت

را به کسب درآمد بیشتر اختصاص نمی‌دهی و خودت را برای کار

در مناطق محروم به زحمت می‌اندازی؟ من هم می‌گویم اعتقاد

و دیدگاه‌م این است که همه زندگی، مادیات نیست، شغل و درآمد و...

فانی است و آنچه بر ایمان می‌ماند و اقیات صالحات می‌شود. کارهای

خالصانه‌ای است که در راه خدا و خدمت به مردم انجام می‌دهیم.

بنابراین نه تنها این حرف‌ها بر من تأثیری نمی‌گذارد، بلکه سایر

همکاران را هم برای پیوستن به گروه‌های جهادی تشویق می‌کنم.»